

1
ülettel az Ojtozon ;
De ment Kővész Viz zugáson,
Nagy bátorságoson,
Visszelvén magát okoson.
Últól-is volt vigaszt,
Mint farkastól kanyarítás,
Használt néki az áráfálás,
Szégyen de hasznos az futás.
Kamaraikat megfogták,
Az Erdélyi jószágokat,
Nem siratták a lakosokat,
Mit hamissán veszt el vonták.
Éldae az Embereket,
Minden tisztben eljhezteknek,
Ebul gyűtetett szedékeknek,
Ebul kel veszni mindennek.
Aljo szolgait parancsolt,
Küldette, lássák hol Gréphan,
Vigyek néki parancsolván,
Halálára szándékozván.
Mint jártanak az szolgák,
Gréphan után menő posták,
Látsák az Magyar áráfuk,
Mint fejit el czapták,
Partya,
Partya,
Partya,
Partya.

Kik vífzva izaladhattanak,
Izsonján el nyargaltanak,
Hogy bizonyos hírt mondgiának,
Hűtől izalva Lupulnak.
Esziben vévén izalor,
Hogy megh vévék az hálót,
Megh adyák az veres tronfot,
Mely tölle volt el ofztott.
Hadait jól megh fállyá,
Az Boérok fállyá,
Kiknek fején fállyá mondgia,
Megh kell tölle fállyá.
3. fállyá hada el fállyá,
Kiknek jóva fállyá vonta,
Az nagy báton kiálotta,
Nem jó ki me fállyá Ka dgi.
Gondolkodott e fállyá,
Hogy más Váda Molduvában,
Könyve hullott izalában,
Mely sokszor volt az czavában.
El kezitette hadait,
Megh terheltette Lovait,
Megh kezitette fállyá,
Fel rakarra sok fállyá.
El indult nagy kedvén,
Utat fogott vonta,
Czapták Lovait,
Vízva né

3
volt az Poszto ruha
alpig alá ért az hoszsa
cárjár es Gránár az jova,
ezüst és arany az gombja.
ép selyem matérija
lá modra szabot szoknyák
szottak, s. drágán árulják
De igen szon kívánniak.
nosz futóval ki fut
gy arányu léssen a ruhát.
en fok Boér meghúszott,
z ki Lupul mellé fordult.
k egynehány Loxot,
olgálat hasznosokot,
ni s. szaladni valokot,
Hordozzák az Magyarokot.
nak fáratlaga,
m lőt akkoron héjába,
oron Kénczes ládába,
ayókigh nyultak tallérba,
béli gazdaghlágát,
mánya hányatták javát.
ntalan fok szép marháját,
s feji, s. vélszi az hasznát.
l hiszi magát,
cza előtte es példát,
szerenczén mivoltát,
ki nem tudja utólyát.

Bolondág

4

Bolondság fel fuvalkodni,
Embernek magát el hinni
Ezért fogh megh szegyenüni
Máshnak a lát tud adni.
Le fordult gonosz szerencze,
Álhatatlan rossz kereke,
Fellyel volt s-le néz
Csak alá vág az fődre.
Hadai között az leg job,
Ki Nefzte vizin legh uszob,
Elsőre nem néz az utolsb,
Tudatlan mit az tudosb,
Nemellyik fejbe modgyára,
Ulszott az Nefzter nagyára,
Nem érhet az partyára,
Nagy félelem vitte arra,
Nem néztek az viz hol külséb,
Vagy által menni lengéseb,
Néki fogtak hol sebeseb,
Nem gondolták hogy erőse
Lupul Vajdas eő maga,
Hajón hogy által szalada,
Jobbik Lovára fordula,
Kin Nefzter parton nyargala,
Megh maratt Taiszekerivel,
Vagyon nagy lelkelekkel
Népe el terjed az élllyel,
Kit tartott sok fizetéssel.

5
cheter tehetése,
Mert az Isten ő felsége,
Volt mindenben reménsege,
Holtábannis segétsége.
k modra czatát adott,
Miglen ért harczó napot,
Tő kélletlenül forgodott,
Farkas modra olálkodott.
t lesre vezetett,
Ez világotól megh mentetett,
Azzal szerzet dízt, mert,
Magának nagy tiszteséget.
arék harczot hogy érte,
Hadait ki fergeltette,
Széll, hogy megh tekéntette,
Diadalmasoknak vélte,
Vajdais ellenben,
Vagyon igaz reménsegeben.
Vitézit hányván seregben,
Biztarván igaz ügyiben.
seb az Máthé hadá,
Igen sokkal megh számlálva,
De nagyobb az bátorsága,
Mert Isten állot pártokra.
l két fél seregh el készült,
Egyik az máfra szű vesült,
Harczoláfrakételenült,
Lupul hadában vér megh hült.

6. Ő magais Máthé Vajda,

Lovár szívesen nyargallja,

Sereghe előtt próbálgattja,

Biztattja népit, s tanítja.

Sergiben vagyon hintaja,

Melyben vagyon fok kéncczre

Vonsza hat szekeres lova,

Vissza fordulni nem adgya.

Az Boérok tanácsolták,

Hintóját vissza fordiczák,

Kéncczre ölle le rakják,

Melyre red nem hajthatták.

Mathé három okot tőr fel,

Eggyik az hogy semmit nem f

Második hogy Vajda megh él,

Harmadik hogy bir kölczégg

Hogyha az dologh fordulna,

Ne mondgyák volt szegény V

Holta után méltosága,

Ne nyomatnék bé az porba.

Stennack irgalmasága,

Fordult az Máté pártjára,

Támadot Lupul hadára,

Rettentetes nagy zápora.

Vitették az fok dobokat,

Futatták az Trombitákat,

Az fok rend seregh sópokot,

Hogy megh indiczák harczok

7
ge az Magyarok.
Tengyelnek s az Oláhoknak,
Fülsége az bodzának,
Melyből Kozákok aratnak,
ba szorult marhájoknak,
dordgyák czatázo lovoknak,
mert más élést nem kaphatnak,
bannis csak titkon lopnak.
volt igen nagy vigyázás,
Éjjel és nappal stráfálás,
Ha kün kaphatta az pokás,
Félben maradt az aratás.
paripájok szolgálak,
minden napon ki czatáztak,
olond modra riaszkodtak,
Mellyel semmit nem használtak.
sba ki czaptanak,
érfézi az Kozákoknak,
gyümölcsöt kaphatnának,
a kenyér helyin rágnának.
gyarok az Lengyelrel,
gy néhány napon jó reggel,
okot jó reménfeggel,
vörték egy értelemmel.
kból ki szoritották,
Magyarok le vagdalták,
gyümölcs árát megh vonták
yel nem nekik plántálták.

Kláštrómban bé rejtézték,
Féltekben bé rekefzkédtek,
Onnan sebessen ki lőttek,
Mellyel magoknak kárt tőttek,
Némellyet vettek ki tűzzel,
Némellyet nyuvado fűtvel,
Némellyet éles fegyverrel,
Az virézek serénységgel,
Némellyek sőtét pinczékben,
Mentenek rejték helyekben,
Szoros fűtő kemenczékben,
Szaladtak bé rettegésben,
Onnatis mind ki hordották,
Eggyenként mind le czapodtak,
Ekképpen szaparitottak,
Kozákokot az katonak,
Az Magyar Generálisok,
Kapitányok és Hadnagyok,
Voltanak nyughatatlanok,
Sokszor szakadot megh álmo,
Az Magyar szível forgodot,
Sáncz alá be nyargalodot,
Az Lengyel sem álmadozot,
Az Oláságh csak sohajtott,
Amiaz Kozák Hatmány Timus,
Ki gonoszságban volt primus,
Paráznaágban intimus,
De jámborágban ultimus.

9
Titulus,
Articulus
érek több benne min
téz volt ő de rusticus.
Sánccal gyakorta,
asztalán ki fogatta,
erelensége tartotta,
Mert elege volt halála,
bevert az Sátorában.
itték öt aranyzoban,
Ugy találtak az ágyában,
Utál ment az ágyékában.
golyobis volt tiz fontos,
Pattantyúsá tanolt s-okos,
Megh találta valófágos,
Fizetésre meltofágos.
Zal megh holt ő leg ottan,
Nem fetrenget soká kénban,
Nem jó többször Molduvában,
Pusztítottatni más Országban.
vittek testit az Várban,
Nagy rejtékben és titokban,
Voltak nagy tanácskozásban,
Hirt ne vinni más táborban.
az éhségnek miatta,
Sok Rozák Sánccát el hagyta,
Az dolgot mind ki mondotta,
Mely közöttök volt titokba.

10
Hozzával meg a telemlett
Hozzával Hatmánnak el,
Közönak jó reméniséget,
El vinni az nyereségit,
Sokoron az fő el esik,
Az több tagh véle buzdik,
Veszedelemtől irtozik,
Egy más között nem bízhatik,
Főtől árad az darék viz,
Eggyen kezdetik el az tiz,
Testekben el lankador iz,
Az emberekkel te nem bírsz.
Sokat huzot vont éltiben,
Sok álnokság volt sziviben,
Sok csalárdczág elméjiben,
Sok hitetlenség testiben.
Az melynek vészi jutalmát,
Nem szintén jó kívánságát,
Valamint viselte magát.
Ugy fizetik meg munkáját.
Ismer más Hatmányt választanak,
Hellyiben csalárd Timusnak,
Kit álnokul tanácsolnak,
Mint szolgállyon az hadaknak.
Sok dőgh első vizben hevert,
Az Kozák abbol italt meret,
Hafának csinált rut czemert,
Mely gyomrában bűdös helyt vert.

Mind

19
hatkozott bátorlag,
Erdélyi katonák,
Azokat szívesen vágta,
Az volt jobban szaladhatott,
Sokk...ők nem vont kardot,
Borh...takán az árkot,
Testvel töltötték mint gátot.
...adta volna magokat,
De nem találtnak modot,
Mert az Magyar úgy forgodot,
Hogy nem adhattanak okot.
...pulkanak vér arttyása,
Mely volt fővebbik Hatmánya,
Lovát valoban futtattya,
Czak héjában korbáczollya.
Egy Erdélyi tanolt vitéz,
Ki örett üzni igen kész,
Sziviben bátor s jó mérést,
Nem tudgya mi légyen az félst.
Megh ragadta vitéz modra,
Mint kis tyukfiat az héja,
Vísza örömmel hurczollya,
Tudván hogy vagyon fő foglya.
Az mi nála volt el vonták,
Az látott hallott katonák,
Kontófitól buczuztatták,
Magyar modra tanították.

Vitéz

Egy lávalóban s-ingben,
Füzetek köztienfében,
Hirtelen kopott nyeregben.
Nem nézte Stéphan vélt,
Ráadta egyik ment,
Hogy bé takarja az tenit,
Nézte maga bőczülletit.
Két lábát lo háfa alatt,
Által kétni paranczolat,
Nagy izokatlan nyugodalmat,
Onyomorusága szoktat.
Egy rozsz ügető posta lon,
Hozták ki őt az Ojtozón,
Vaczorája volt komorón.
Mégis nyelve szollót bátron.
KEGYELMES URUNK foglágban,
Tárrattyá Szomos Uy Várban,
Ninczen olyan szabadságban,
Mint madár az kaliskában.
Mely lába czizmákat viselt,
Mostan nagy vasakat zerget,
Melyben titkon el nem mehet,
Mert van körülle őrizet.
Elegér főznek az konyhán,
De észik igen szomorán,
Szethetki nadrágh az szarán,
Őrömit bura fordítván.

13
elcselek sokfajta,
sok prádálása,
nasznalt koborlása,
oknak helyyiben,
el vesztettek éhségben,
lovat vertek ismétlen,
hogy volt engedelemben,
egh vőrték nagy árron,
frintost tiz arannyon,
ékes ezüst szerzámon,
k ne járjon gyalogh lábon,
ndané buskodik,
ébren aluszik,
százoktól nem nyughatik,
olt lovoknak árrát kéri,
dön indultak el,
hezokból nagy vigh örömmel,
voltak nagy félelemmel,
ny járnak veszedelemmel,
ol sohais oly napjok,
em peniglen éczakájok,
igh Sándzban volt nyomorgások.
logy édes lőtt volna álmok.
on jobban szunyodtak,
jjel akkor rájok czaptak,
loplálásban nem nyughattak,
el edelmes kénban voltak.

Mint mennyenek Molduván,
Mint vájják magokat Sán, zó
Tudósok mostan minnyáir
Bujdosik szégyennel Lupul,
Az Nefzter vizin sokkal tul,
Kozákok közi nem fordul,
Más nem zeczégh közi szoru
Tatár Hámhoz folyamodik,
Holott rosz válsz adatik,
Ott nyavalyás megh fogatik,
Az mint közünkben hallatik
Vasat vertek ajtábara,
Küldték sörét palotára,
Őrzött küldrek ajtajára,
Ne járhasson szab adgyára,
Szerencze kerekin alol,
Vagyon, s-nem hághat mag,
Megh pufzrukt minden javát,
Mint páva fényes farkától,
Az feleségít gondollya,
Stéphán Vajda miként tartya
Kiaz előtt volt Afzszonya,
Mostan birtokában rabja.
Ki mettek fia orrában,
Ne léphessék Vajdaságban,
Az Attyának nyomdokában,
Ne lehessen Molduvában.

